

Sygnatura akt: V K 376/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie V Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Rejonowego Cezary Jankowski

Protokolant – Anna Sobańska

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 24.09.2018r. sprawy przeciwko:

1.D. K. (1) - synowi A. i E. z domu K.,

ur. (...) w S.

2. P. K. (1) – synowi H. i Z. z domu P.,

ur. (...) w S.

oskarżonym o to, że:

w dniu 19 września 2017 r. o godz. 03:40 w S. działając wspólnie i w porozumieniu, nadto wraz z dwoma innymi ustalonymi mężczyznami, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia z pawilonu ogrodowego restauracji (...) przy ul. (...) – rolbaru marki (...) o wartości 1500 zł, czym działali na szkodę T. L. (1), (...) Sp. cywilna z siedzibą w S.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego D. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 278 § 1 kk skazuje go na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

II. uznaje oskarżonego P. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 278 § 1 kk skazuje go na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 (dwudziestu) złotych,

III. na podstawie art. 627 kpk. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w częściach na nich przypadających, w tym na podstawie art. 3 ustęp 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych wymierza D. K. (1) opłatę w kwocie 100 (stu) złotych, P. K. (1) opłatę w kwocie 200 (dwustu) złotych.

Sygnatura akt: V K 376/18

UZASADNIENIE

Oskarżeni D. K. (1) i D. K. (2) zostali uznani za winnych tego, że :

19 września 2017 roku o godzinie 3.40 w S., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia z pawilonu ogrodowego restauracji (...) przy ulicy (...) - rollbaru marki (...) o wartości 1.500 złotych, czym działali na szkodę T. L. (2), A. S. (2) cywilna z siedzibą w S., to jest popełnienia czynu z art. 278 § 1 kk. Za ten występki wymierzono D. K. (1) karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych określając

wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych, P. K. (2) karę 100 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 złotych, obu oskarżonych obciążono kosztami postępowania w częściach równych oraz obciążono ich opłatami: D. K. (1) w kwocie 100 złotych, P. K. (1) w kwocie 200 złotych.

W zakresie tego samego czynu zapadły prawomocne rozstrzygnięcia co do pozostałych ustalonych współsprawców: P. W., odpowiadającemu w warunkach art. 64 § 1 kk, wymierzono karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, A. G. karę 100 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych.

Dowód:

- odpis wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 12 lipca 2018 roku - sygnatura akt V K 278/18 wydanego przeciwko P. W. – k. 233, 234,

- odpis wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 27 lutego 2018 roku - sygnatura akt V K 1372/17 wydanego przeciwko A. G. – k. 235, 236.

D. K. (1) jest bezdzietnym kawalerem, na swoim utrzymaniu nie ma żadnych osób. D. K. (1) w przeszłości był karany za przestępstwa na kary pozbawienia wolności, których wykonanie we wszystkich przypadkach warunkowo zawieszono. Ostatnie skazanie było z wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 23 kwietnia 2013 roku (wyrok prawomocny w dacie 1 maja 2013 roku) - sygnatura akt V K 1372/17 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono a okres próby 3 lat. Na podstawie oględzin akt sprawy V K 1273/12 ustalono, iż wymieniony okres próby w stosunku do D. K. (1) pomyślnie upłynął - w sprawie nie podejmowano czynności w kierunku wykonania kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszonej. W takim przypadku D. K. (1) należy traktować jako osobę nie karaną.

Dowód:

- dane wskazane przez D. K. (1) co do swojej osoby – k. 38,

- dane o karalności – k 230 – 231,

- akta sprawy V K 1273/12.

P. K. (1) jest bezdzietnym kawalerem, na swoim utrzymaniu nie ma żadnych osób. P. K. (1) pracuje na terenie Niemiec w firmie (...) jako elektryk z zarobkiem miesięcznym w wysokości 1280 euro. P. K. (1) był karany:

- wyrokiem Sądu w Bari (Włochy) za nielegalne posiadanie i sprzedaż środków odurzających został skazany na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zwieszono,

- wyrokiem Sądu Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 7 grudnia 2015 roku - sygnatura akt V K 381/15 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk został skazany na karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych z określeniem wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 15 złotych,

- wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 30 maja 2017 roku - sygnatura akt V K 793/16 za przestępstwo z art. 222 § 1 kk został skazany na karę 50 stawek dziennych grzywny z określeniem wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 złotych,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 27 czerwca 2016 roku - sygnatura akt II K 471/17 za przestępstwo z art. 244 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk został skazany na karę 200 stawek dziennych grzywny z określeniem wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych,

- wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 23 kwietnia 2018 roku - sygnatura akt IV K 1080/17 za przestępstwo z art. 288 § 1 kk został skazany na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Jak wynika z oświadczenia złożonego przez P. K. (1) na rozprawie w dacie 24 września 2018 roku jest on w trakcie wykonywania wymienionej kary.

Dowód:

- dane wskazane przez P. K. (1) co do swojej osoby – k. 162, 241,

- odpis wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 30 maja 2017 roku - sygnatura akt V K 793/16 – k. 104,

- dane o karalności – k. 227 – 229.

Przy wymiarze kary D. K. (1) i P. K. (1) sąd kierował się dyrektywami wskazanymi w przepisie art. 53 § 1 i 2 kk w tym uwzględnił stopień winy i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonych, a także ich motywację, warunki osobiste oraz cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Popełniony przez oskarżonych występki stanowi przestępstwo skierowane przeciwko mieniu i niewątpliwie należy do czynów o znacznym stopniu społecznej szkodliwości. Na niekorzyść oskarżonego P. K. (1) przemawia z pewnością jego uprzednia karalność, ale w ocenie sądu należy dostrzegać to, iż oskarżony P. K. (1) nie był do tej pory karany za przestępstwa polegające na zaborze mienia i były to skazania na kary grzywny, a najsurowsze z nich na karę ograniczenia wolności. Sąd uwzględnił - na korzyść obu oskarżonych oskarżonych ich przyznanie się do popełnienia zarzucanego im czynu. Kształtując kary w zakresie w jakim wskazano powyżej sąd je zróżnicował - co do ich wymiaru. Oskarżonego P. K. (1) potraktowano surowiej aniżeli oskarżonego D. K. (1), a to zważywszy na karalność P. K. (1) i niekaralność D. K. (1). Także przy kształtowaniu powyżej wskazanych kar sąd miał baczenie na uprzednie skazania dotyczące tego samego czynu a to względem osoby P. W., który odpowiadał w warunkach art. 64 § 1 kk i wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności i A. G. na karę 100 stawek dziennych z określeniem wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych. Z tych też względów D. K. (1) potraktowano przy wymiarze kary tak samo jak będącego w takiej samej sytuacji A. G. - co do uprzedniej niekaralności. Natomiast P. K. (1) uwzględniając jego dotychczasową karalność, ale nie tak obciążającą jak w przypadku P. W., wymierzono mu karę grzywny zdecydowanie wyższą od kary orzeczonej w stosunku do D. K. (1) i A. G..

W ocenie sądu orzeczone wobec oskarżonych D. K. (1) i P. K. (1) kary grzywny są wystarczające dla osiągnięcia wobec nich celów zapobiegawczych i wychowawczych, a także uwzględniają potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kary te także proporcjonalna są do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonym i w ocenie sądu będą stanowić dla oskarżonych wystarczająco dolegliwe.

W części rozstrzygającej wyroku w punkcie I i II przy podstawie wymiaru kary nie wskazano, iż w tym przypadku znajduje zastosowanie przepis art. 37a kk, co jest oczywistym błędem, albowiem występki z art. 278 § 1 kk nie jest alternatywnie zagrożony karą grzywny i w taki m przypadku należało powołać się na wskazany przepis art. 37a kk.

Sąd obciążył oskarżonych kosztami sądowymi nie znajdując podstaw do uwolnienia ich od tych należności.